

פוגול יהיה, והנפש האכלת ממנה עונה תשא".¹ וודורשים בוזה: מי שפיגולו גרם לו לאסור את הבשר באכילה, תחתיב הנפש האוכלת ממנה בכרת. יצא זה, זוריקה על המזבח שלא במקומה, שאין פיגולו גרם לו להיאסר באכילה, אלא איסור דבר אחר, שנורק שלא במקומו, הוא זה שגרם לו, שאין הקרבן מתפלג באותה זוריקה גם אם ייחסבו בו מחשבת חוץazonuto. לזמןנו.

ומידין זה, שוריקה חוץ למקומה אינה זוריקה המפוגלת, למדרנו שאף אם חישב בשעת קבלתו או הולכה מחשבת חוץ לזמןנו על זוריקה שלא במקומה לא יעשה הקרבן פיגול על ידי זה.²

ומקשינן: אי הבי, איפסולי נמי לא ליפסל!³ שהרי זוריקה זו אינה נחשבת זוריקה לענין מחשבת.⁴

שהיא לכפרה בלבד, וכן אין מחשבת מועילה על זוריקה שלא במקומו, ומה שאין כן זוריקת פטולים מצד עצמה היא בכלל הזריקות ומזה שאינה מותירה את הבשר באכילה הוא משום פסולה הבה מחותמת שנעשתה על ידי פסולי עבודה, וזה לא התמעטו מן הפסוק של "וְאֵם האכל יאכֶל".

3. בכתבי הגראי"ז תמה, שהרי מה שוריקה שלא במקומה אינה מפוגلت הוא משום שכש machshab בעת עשיית זוריקה כו' שאין היא מותירה את הבשר באכילה אין זורקה זו נחשבת עבודה גמורה בכדי שישחט מחשבת פיגול בשעת עבודה, ואם כן מזה עניין זה למחשב בשעת עבודה אורתה על זוריקה שלא במקומו שמאחר וחישב בזמנן עשיית עבודה כתיקונה על כך שיזורק חוץ לזמןנו גמצעי שחישב על אכילת מזבח חוץ לזמןנו שהרי שלא במקומו ואם כן דין הקרבן להיות פיגול? ובאייר על פי מה שאמר הגראי"ז, כי הטעם בהמה שmachshab על זוריקה מפוגلت אינו משום שיש כאן מחשבת על אכילת מזבח חוץ לזמן, אלא הוא משום שיש כאן פיגול על העבודה בוה שmachshab על העבודה שתיעשה חוץ לזמןנה, ומזה יש לומר כי מאוחר ומה שוריקה שלא במקומה אינה מותירה את הבשר הוא משום שלענין התר הבשר חסר בעצם הזריקה שכשנעשה תואר באכילה אין היא זוריקה לענין התר הבשר, הרי שהתחדש בפסוק זה של "וְאֵם האכל יאכֶל וכו' פיגול הו".⁵ שכז' זוריקה שלא חשבה זורקה לענין הבשר, אף על פי שהיא מכפרת לא נחשבת זוריקה לענין גוף הקרבן ולכך אינה מפוגלת, ומماחר ולמדנו שזו אינה נחשבת זוריקה לגבי גוף הקרבן הרי שאף אם ייחסוב על זוריקה כו' לא פיגול כיון שלא חשב על עבודה המתוירה את גוף הקרבן.

4. כתוב הクラן אוריה, שמשפטות הגمراה נראות שלמאן دائم שלא במקומו לא במקומו דמי הרוי שאין חילך בוה שmachshab להתקו ולא נחשבת זוריקה לענין גוף הקרבן ולכך אינה מפוגלת, ומماחר ומה שורקה שזו אינה נחשבת זוריקה לגבי גוף הקרבן הרי שיש לה תורה זוריקה אף לגבי התר הבשר מפוגלת ולא זוריקה

במקומה ובזמןנה, מיתיא רק היא מביאה את הבשר לידי פיגול. אבל זוריקה דלא שריא בשר באכילה אם היה עושה אותה בזמןנה, לא מיתיא לידי פיגול, בין אם חישב עליה מחשבת פיגול אחר! וכיוון חישב בעת עשייתה מחשבת פיגול אחר! וכיוון שוריקה זו שחישב עליה לשוטה שלא במקומה אינה מותרת את הבשר באכילה, לפיכך לא נשא על ידה הקרבן פיגול, על אף שחישב בה מחשבת של חוץ לזמןנו⁶.

אמר ליה מר זוטרא: מנא לך הא שאין הקרבן נעשה פיגול בזריקה שאינה מותרת הבשר למורות שבעלים מותכפים בה?

אמר ליה מר זוטרא: לפי שנאמר [ויקרא ז] "ואם האכל יאכֶל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי –

הוא הדין בחישב לזרקו שלא במקומו שיש לו להיפסל מחמת שאליו היה עושה כן בפועל היה נפסל.

2. ב hotspot תחילת פרק שני נאמר, שהשותט את הובע על מנת שירקו ערלים וטמאים את גמו לחרב הרי זה פיגול והיבין עלייו ברת, והקשה הクラן אוריה [לקמן לו ב' ד"ה חישב], הרי לעיל [כו ב'] אמר רבא שאין מחשבת מועלת אלא במי ראוי לעובודה ובמקום הרואו לעובודה, ואם כן כשם שלענין מקום הרואו לעובודה הדין הוא שבין אם חשב מחשבת פסול בעת זוריקה שלא במקומה ובין אם חישב מחשבת פסול בעת עבודה אחרת על זוריקה שלא במקומה אין הקרבן נעשה פיגול בכר, והוא הדין ציריך להיות לענין האדם הרואו לעובודה שבין אם חישב הוא עצמו מחשבת פסול בעת עבודה ובין אם כהן אחר חישב מחשבת פסול על בעת עבודה זה שאינו ראוי לעובודה שלא עשו הקרבן פיגול בכר, ומוזע בהז חילקה מחשבת הפסול בעת עבודהתו שאינה מוגלת מחשבת אחר על בעבורתו של זה שמפוגلت? וכן הקשה בחידושי מrown ר' הלוי הילכות פסולי המודקדין, פרק ה' הלכה ח' ד"ה ונראת שסמאחר וזריקה שאינה מותרת את הבשר באכילה אינה מפוגלת, מדוע מחשבת פיגול על זוריקת פטולים מפוגלת, הרי זוריקת אינה מותירה את הבשר באכילה? ותירץ הクラן אוריה, שמחשבת על זוריקה שלא במקומה אינה נחשבת מחשבת על אכילת מזבח כיון שמחשבת על נתינה שלא במקום(acilia), ולכן אין מחשבת זו מפוגלת, ומה ש אין כן מחשבת על בעבורתו שאין מפוגלת, מותירה את הבשר באכילה אבל מוקם מוחשב על נתינה במקומה וממציא שחישב על אכילת מזבח חוץ לזמןנו ולכך נעשה פיגול במחשבת זו.

ובחידושים מrown ר' הלוי תירץ, זוריקה שלא במקומה כל תורה הזריקה שבה היא לכפרה בלבד, שהרי התורה חילקה אותה בעיקר ונינה ממשאר וזריקת כפי שורשה הגמורא "לבפה נתתיו ולא לדבר אחר", מן הפסוק של "וְאֵם האכל יאכֶל" [המזהוב באחמי השם הגمراה] למדרנו שלענין פיגול הגמורא מדרוע פסול שיש לה תורה זוריקה אף לגבי התר הבשר מר שפוגלת ולא זוריקה